

סמל דוד פרוינד ז"ל

נולד 4.2.51 בחיפה

נפלי"ד תשרי תשל"ד

10.10.73 ב"חמוטל"

... דוד הצורף אלינו בקורס מקצועות טנקים לאחר שהוא "עף מקורס טיס . מיד עם בואו רכש את אהדת כל החיילים במחלקה, וזאת למרות שקודם לא הכיר איש, ואילו אנו הספקנו לעבור יחד טירונות. הוא משך אותנו בקור רוחו בבדיחותיו כאשר היינו בלחץ לימודים ובעיקר ברצוננו לעזור - אם זה לעזור לחייל מסויים כפרט ואם זה לעזור לכולם - גם אם עזרה כזאת עלולה היתה לדפוק אותו....

... דוד היה התותחן בטנק המ.פ.פ. בנסיעה מבצעית בקו נפגע המ.פ.פ. (סרן אדם ויילר ז"ל). דוד היה הראשון שנלחץ לעזרתו, ואף שהיה אז רק חייל, עזר בקור רוחו ובבגרותו להשתלט על המצב.

נפגשנו שוב בקורס מפקדי טנקים. בקורס זה לא היה דוד מהמצטיינים, רק משום שלא נטה להסתגל ל"זיבולים" וידע לעמוד על שלו. אבל דוקא משום כך היה למדריכים יחס של כבוד אליו והוא היה בין המעטים שלא "טפסו" עליהם לאחר הקורס נשלחנו לאותה יחידה בסיני ולאחר זמן הגענו לשרת יחד באותה פלוגה. כמטקי"ם ותיקים היינו אנו מנותני הטון בגדוד ודוד היה מהמובילים בראש. השתדלנו לעשות תקופה זאת ליפה ביותר שעברנו בצבא, לדוגמא - סדר הפסח האחרון שלנו בסדיר. דוד ארגן סביבו מספר מטקי"ם וחיילים והם הכינו לפלוגה ליל סדר שאני משוכנע שאיש מהנוכחים בו לא ישכח אותו

לעולם - המסדרון בבונקר בו נערך הסדר היה מקושט בקני סוף וצמחייה מדבר, השולחנות היו מלאים מכל טוב והכל היה מאורגן על הצד הטוב ביותר.

בוקר אחד השכימה הפלוגה והנה דקל יפה מתנשא ליד המטבח בתעוז. התברר שדוד וחייל נוסף "השאילו" בלילה טרקטור של מע"ץ שחנה בסביבה, נסעו לעיון מוסא, עקרו בזהירות עץ שלם על שורשיו, והביאו ונטעו אותה בפלוגה. באותה תקופה גם ניהל דוד חליפת מכתבים עם אמו בה ביקש ממנה למסור לו פרטים על צמחיה שאפשר לגדל בסיני.

נקודה נוספת שהרשימה אותי כחייל דתי היה יחסו של דוד אל הדת. למרות שלא היה דתי היה סבלני ואף היה מוכן לבוא לקראתנו, אם זה בנכונותו להחליף חייל דתי בבצוע פעולה מסויימת בשבת, ואם זה בהצטרפותו למנין כדי להשלימו.

אני חייב לציין שפרט לזאת שבסגל הפלוגה אהבו אותו, החיילים ממש העריצו אותו דוד אימן ופקד על צוות החיילים הקשה ביותר בפלוגה, והצליח לעשות מהם חיילים למופת מבלי לנקוט ביד קשה, עובדה שהפכה אותו לנערץ בעיני החיילים.

(לוי פרנקל)